

המביא גם פרק ראשון גיטין

א) לקמן פה: ז"ב קמו:
חולין פה: מנחות ל. טבול
יוס פ"ד מ"ה, ט) נכבות
נה: א) קדושין מת. ז"ב
קמה. קמה. ליקמן ד.
ד) יצונו ג. קדושין סג.
לקמן מצ: ז"מ לג: ז"ב
עט: קמו: קלה. קמה:
ה) נכבות ז: א) וי"ל
כג) ו פ"א ה"ה
ח) יאמר זכי דלף כשאין.
ט) ועי' מוס' כמות: ו:
ד"ה המזה:

גלוין הש"ס

גמ' אפר רבא מסתברא.
כעין זה כמות דף קט
ע"ז ז"ב דף ק"ו ע"א ז"מ
דף טו ע"ז סנהדרין דף
עט ע"א: תוס' ד"ה גופא
וה' אוריב"א וכו'. ע' ז"ב
ד' פה ע"א מ"ה ה"ג:

מוסף רש"י

היוצא בקולו. ליהרג
למלוות (לקטו סה)
שמתייב מיתה למלוות
(חולין עה) ואמר כתבו.
אע"פ שלא אמר תנו
(לקטו סה). הרי אלו
דעמו ויתנו. דלממת
טרדמו שהוה כהול על
נפשו לא הפיקו לגמור
דכיו ומעיקר הכתוב ומנו
נתנין (כחובות ה). אף
על גז דלא אמר תנו,
דעמיה שימנו לה ועשאו
שלושים אף לגר, אלא
שהיה כהול על נפשו
(חולין עה) דמתעמל גלי
דעמיה למחבר כמנו לנשט
מנהי אומר משום היוצא
ליהרג, דלא ימא ליה
דמיטול קמי יס (מנחות
ל). אף המפרש, מן
היסוד לים (חולין עה).
אף המוסבין: מול (לקטו
סה) מתוך חלו (חולין
עה) הוסב, דלמתיין לא
אמר כתבו אלא ליתנו,
הואיל מוסבין הוא לא
נתנין לנשט כה (כחובות
עה) שדעמו שכתבו ויתנו
לדפטור את אשמו מן
הייסוד נתנין (רשב"ם ב"ב
קמה). דאפילו לר"מ
דאמר אדם מקנה
דבר שלא בעולם.
דמן האומר לאשה הרי
את מקודשת לי לאמר
שמתייב לאחר שמתניב
כי אינה מקודשת, ר"מ
אומר מקודשת (רשב"ם
ב"ב קמה: ועי' קדושין טו).
הני מילי לר"ב שישנו
בעולם. בשעת קנין, אלא
שעדיין לא הגיע זמנו
לקנות, דקמתי הרי את
מקודשת לאחר שאתניב
לאחר שמתניב, כי, האשה
הקנית לו הרי הוא בעולם,
אלא שעדיין לא נתגייסה
ולא הגיע זמנה לקנות, אבל
עוד אינו בעולם ולא קני
מדי (ב"ב סח).

קסבר רב פפא כי אמר רב לא שנה מלוה לא שנה פקדון, ואל"ת
ולרב פפא ר' רוב גופיה אמאי לא אוקי מתני' במעמד
שלתן ואפי' אין זכורין וכי תימא משום דלא משמע ליה לישנא דמתני'
במעמד שלשתן אס כן מהאי טעמא הוה ליה למימר דרב פפא לא אמר
כרב זבד וי"ל אע"ג דמתני' לא משמע

ליה לרב במעמד ג' מ"מ מדאחא רב
פפא לאפלוגי ארב זבד משמע שיש
לו כח וטעם א' דכסום ענין לא מפרשא
מילתא דרב ג' משום מעמד שלשתן:
ממאי מדקתני תנו ולא קתני
כתבו. ואל"ת הא דקתני
תנו אשמעי' דאפי' הכי אין כופין את
היורשים לשחרר כרזי דפליגי צירושלמי
אדרבנן ואמר דתנו לא הוה כשיחירו
אלא ככתבו ואין כופין ג' וי"ל דמתני'
לא אחא לאשמעינן דדין מזה לקיים
דברי המת אס כופין ה' ה' ה' ה'
אס דלא אלא לאשמעי' דאין גט לאמר
מיתה ועוד דמסתמא דרבנן א' אחאי:
גופא אמר רב הונא אמר רב ב'
תנוהו פלוני במעמד שלשתן
קנה. * אוריב"א וכן ר"ת דבמעמד
ג' קנה בעל כרחו של ליה או של
נפקד דאי לא קני אלא מרצונו למאן
דלמר דוקא שפקדון קנה למה
הולכו לתקן מעמד ג' יאמר לו זכי'
ואין נראה לומר דהולכו לתקן למקום
שאין הפקדון צד הנפקד אלא צד
אחרים דלא יועיל אס * יאמר זכי'
ועוד אף כשאין הפקדון צד הנפקד
יקנה באודימא כדאמר התם (ז"ב דף
קמט). אדהכי נפקא אודימא מצי
איסור גיורא אלא נראה להס דלפי'
בעל כרחו של נפקד קני' וכן גבי
איסור גיורא דקאמר רבא היכי
ליקנינהו רב מרי להני זוזי אי במעמד
ג' לא חלינא משמע דאס היה הולך

היה קונה בע"כ' ואין לומר א' אס היה הולך שס היה ממלכה לפי שהיה
מתבייש בפני איסור לומר אין רצוני דאס כן בלא מעמד שלשתן הוה לי'
למימר לא חלינא שלא יאמר לו וכה כי מסתמא היה הפקדון צד רבא ג'
ומיהו להוה טעמא דמפרש בסמוך דהיה אלא דקא משתני ליה ממלוה כו' משמע דלא קני אלא מדעמו אלא דבלאו הכי מפיק ליה מההוא
טעמא: **תגהו** רפלוני במעמד ג' קנה. אומר ר"ת דאע"ג דהמורכ שטר חוב לכפירו וחזרו ומחלו מחול מוכר או נתן בזמנה במעמד שלשתן
אינו יכול למחול וכן משמע בפ"ג דקדושין (דף מה). דקאמר ג' במלוה ט' כשטר פלגי דשמואל ט' מ"ד מקודשת לית ליה דשמואל ומר אית ליה דשמואל
ואיציעת אימא כולי עלמא אית להו דשמואל ובאשה סמכה דעתה קמיפליגי מ"ד מקודשת סבר דסמכה דעתה דלא שציק לדידה ומחיל לאחריי וכי
קאמר במלוה על פה פלגי דברז הונא אי קנה במעמד ג' במלוה משמע דאי אית להו דרב הונא אף במלוה לכולי עלמא מקודשת ואי יכול למחול
אמאי מקודשת למאן דאית ליה גבי מלוה כשטר דלא סמכה דעתה ואמאי לא מסיק ואיציעת אימא כולי עלמא קנה במלוה אפילו מלוה על
פה ובאשה סמכה דעתה פלגי כדמסיק אדשמואל אמלוה כשטר אלא משמע דבמעמד שלשתן אינו יכול למחול ט' ואל"ת בפ' החובל (ז"ב דף פט).
גבי ט' היא שחבלה באחרים ט' דפריך ותזני כתובתה בטובת הגאה ט' ומשני כל לגבי בעלה ודאי מחלה והשתא אחתי ממכור במעמד שלשתן
דלו לא מוכל למחול דאע"ג דהבעל ודאי לא יתראה לה דפרישת דאפי' בעל כרחו קני ועוד גבי שחבלה בצעלה ממכור במעמד ג' משמע
דס יתראה הבעל כדי לגבות חבלתו וכן כשפ"ק דרב"ה (דף יט): גבי מצא שובר דפריך בזמן שהאשה מודה אמאי יחזיר לבעל נישוא
דלמא כתבה ליתן בניסן ולא נתנה עד תשרי כו' ומשני ש"מ איתא לדשמואל ט' והשתא נישוא דלמא מכרה במעמד ג' דאינה יכולה למחול
וי"ל דלא תקינו מעמד ג' בכתובה דאפשר שלא תבא לדי גבייה לעולם כ"ב ועיי' דהתם גבי שובר אין לחוש כלל דשמא מכרה במעמד שלשתן
דאס אין עדים שמכרה א"כ הבעל והאשה יכפרו המכירה כ"ג ואס יש עדים ואומרים שהבעל תראה או אפילו שתק כ"ד ודאי השובר שקר כ"ה ואס
מיחה כ"ה או מוכה שהשובר אמת וליכא למיחש דלמא כתבה ליתן בניסן כו': **במעמד** שלשתן קנה. אומר ר"ת דלא תקינו מעמד שלשתן
בעובד כוכבים כ"ה אס הנפקד או הלוה עובד כוכבים ואמר ליה ישראל תנהו לישראל אחר כ"ה לא קנה כיון דאפילו אמר לו זכי לא קנה
כיון דאין זכיה לעובד כוכבים א' במעמד ג' לא קנה ואס המקבל עובד כוכבים ואמר ישראל תנהו לפלוני עובד כוכבים כל זמן
שאינו חזר בו יתן אפי' אמר ליה בלא מעמד ג' אבל אס חזר בו לא יתן לעובד כוכבים אפי' אס אמר לו במעמד ג' אס לא שאינו יכול
להשטנו מן העובד כוכבים ג' ואס הנותן עובד כוכבים א' נראה דקנה ט' דאס ממונו של ישראל הפקיעו על ידי מעמד ג' דהוי הלכתא בלא טעמא
כל שכן ממון העובד כוכבים ועוד דצדיייהא דיינין ליה שאמריין לו לעובד כוכבים כן דינכס כדאמר' בהגזל בתרא (ז"ב ק"ג):

הקנה לנולדים הבי נמי ז"ג דלא קנו. פי' הקנה לנולדים במעמד שלשה שלא נולדו עדיין בשעת מתן מעות הכי נמי דלא קנו ט' ולספרים
דגרסי הכי נמי דקנו הכי פי' הקנה לנולדים בקנין בעלמא בלא מעמד שלשה דלא הוה בשעת קנין שלא נולדו עדיין ה"ג דקנו דהא
במעמד שלשתן קנו אפי' נולדו אחרי כן: **לר"ב** שאינו בעולם מי אמר. הן סוגיא אליבא דרב הונא קיימא דאית ליה אדס מקנה דשלבי"ל ולא
לדבר שלא בא לעולם דבהאשה רבה (יצמות ג). אית ליה גבי פירות דקל משבחו לעולם אינו יכול לחזור בו וצפרק מי שמת (ז"ב דף קמב).
קאמר רב הונא דהמזכה לעובד אף לכשמלד לא קנה ורב נחמן הו איפכא מדרב הונא דאית ליה התם ט' לכשתלד קנה ט' ובהאשה רבה (יצמות ג).
דקתני רב נחמן ט' אף משבחו לעולם יכול לחזור בו ורב נחמן הו איפכא מדרב הונא דאית ליה התם ט' לכשתלד קנה ט' ובהאשה רבה (יצמות ג).
לאחר שאשתחרר דמקודשת ויש לומר דעובד כוכבים ועבד אימנהו בעולם אלא שמוסריס גירות ושחרור ולא דמו לנולדים דליתנהו בעולם כלל
ואע"ג דלפינן מינה דאדס מקנה לר"מ פירות דקל ט' ולא מפלגינן ט' היינו משום דאית לן למימר דקאי בשיתמיה דרבי אלעזר זן יעקב
דאמר (קדושין סג): האומר פירות ערוגה זו מחוצרין יהיו מרומה על פירות ערוגה זו ותלושין לכשיצאו שליט ותלוש דבריו קיימין:
אס

היה מחייב את עצמו ליתן הכתובה ללוה. שעות קדמוס. כו. בידה מחמת טענת שובר. רש"י. כו. דכיון דהלכתא בלא טעמא היא הבר דלא לויס' עלה. מוס' הלא'. והוסיף ר"י לברא דג' חלוקים יש בדבר. הלא'.
כו. במעמד שלשתן. הלא'. טו. וחיוב הנפקד להחזיר למפקד. מוס' הלא'. ז. שלא יפרע לו, לפי שבדיניהם הוא חייב ליתן לו מכון שאמר לו ליתן, או ודאי יתן לגוי ופטרון מן המפקד. מוס' הלא'. דאיהו הוא דאפסיד
אנפשיה כי ידע שיצטרך הנפקד לתת לעובד כוכבים. הלא'. ועי' עוד טעם נמרסי. לא. והנפקד והמקבל מתנה ישראל. מוס' הלא'. לב. ישראל, ויכול להוציאו מן הנפקד בביר. מוס' הלא'. ואפי' אם זכיה מטעם שליחות
אחראי ואין שליחות לעובד כוכבים, מי"מ נימא ק"ו. מרסי. לג. לדברין. מוס' הלא'. לד. ובמעמד שלשתן משמע כל מי שישנו עתה בעולם, אע"פ שלא היה בעולם בשעת מתן מעות. מוס' הלא'. לה. המוכה לעובד
לק קנה, דלא חשיב עובר כבא לעולם, אפי' אמר. מוס' הלא'. לו. דאדם מקנה לדבר שלא בא לעולם. מוס' הלא'. לו. דאין אדם מקנה וכו'. מוס' הלא'. לו. שהאשה מקנה עבדה
לבעל קדום שנתגיר וששתחררה והיינו דבר שלא בא לעולם קודם שנעשית ישראלית ועדיין לא שייך בה קדושין. מוס' הלא'. נו. אע"פ שלא באו לעולם כלל. מוס' הלא'. נא. (ד)לענין דבר שלא בא לעולם. מוס' הלא'.